

Jeg ville egentlig starte med at takke for, at man har stillet den her forespørgsel. Jeg har glædet mig længe til at skulle ned i salen i dag til den her debat, for vi er faktisk så langt i arbejdet med en ny, fair udlændingepolitik og integrationspolitik, at man nu begynder at se virkningerne af det. Og der er dog ikke noget bedre, end når oppositionen kan stille en forespørgsel, hvor man får mulighed for at komme herved og, ja ikke prale, for nu kommer jeg jo fra Jylland, og der praler vi ikke, men fortælle sandheden om, hvordan tingene virker.

I 2001 havde vi i Danmark det billede af hele udlændingepolitikken, at der kom så mange strømmende ind over grænserne, og at folk, der kom og blev familiesammenført i Danmark, ikke anede, hvilket land de kom til, ikke anede, hvilken kultur de kom til, og slet ikke var forberedt på at skulle være en del af fællesskabet Danmark. Den gruppe af mennesker kom i så stor en strøm, at der førhen ikke var ressourcer og slet ikke blev sat ressourcer nok af til at få dem inkluderet i vores samfund, til, at de kunne blive en del af vores fællesskab.

Det gjorde, at vi stod med store problemer, og man kan jo kun konstatere, når vi tænker tilbage til 2001, at det altså ikke kun var Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti, der havde den opfattelse, for der var altså vælgere, der skiftede side og sagde: Det her er vi nødt til at få gjort noget ved, det holder ikke.

Der blev gjort noget ved det, og det første mål var at få ændret på indvandringsmønstret og først og fremmest at tage udgangspunkt i: Hvad er virkeligheden? Når vi kunne se, at integrationen ikke virkede generation efter generation, var vi jo klar over, at der var noget galt; så skulle der sættes ind.

Noget af det første, man kunne konstatere, var, at de unge mennesker, specielt de unge piger, ingen uddannelse fik, intet arbejde fik. De blev gift tidligt, familiesammenført med en fra hjemlandet, og man beherskede så ikke det danske sprog i hjemmet, børnene voksede ikke op med det danske sprog, kvinden/moren kom aldrig i gang med uddannelse, kom aldrig i arbejde, som er en vej til at blive inkluderet i det her samfund, til at blive en del af fællesskabet.

Det mønster skulle ændres. Derfor iværksatte regeringen og med fuld støtte fra Venstre forskellige initiativer, herunder også 24-års-reglen og tilknytningskravet. Det har virket, og ministeren har så fint redegjort for i dag, hvorledes

det har virket. Danmark er et åbent land, et åbent land for alle, der kan og vil inkluderes i det her samfund, for dem, der vil integrere sig, være en del af fællesskabet.

De kommer hertil i store strømme nu, tager del i vores arbejdsmarked, i vores uddannelses-system, og der er stadig væk familiesammenføringer, hvor tilknytningskravet og 24-års-reglen bliver overholdt og vægter til en familiesammenføring til Danmark, hvor vi nu bare får den strøm minimeret, således at vi også kan få dem ind i fællesskabet, ind at blive integreret, blive en del af Danmark, så vi ikke, som vi desværre har oplevet i mange år, har stået med en kultur i Danmark, der hed dem og os. Vi skal have mennesker her til landet, så vi får en vikkultur. Vi skal sørge for, at vi ikke tager flere ind, end at vi kan give de mennesker nogle ordentlige vilkår, og det gælder rettigheder, men bestemt også pligter. Det var jo en af de nye ting, der kom til: at nu hedder det ikke kun, at man har rettigheder, nu har man også pligter til at være en del af det her samfund og opfylde de almindelige krav, der skal opfyldes for at kunne blive inkluderet og ligeværdig her i Danmark.

Der er mange ting, man kunne nævne som gode tiltag, der er sket de sidste 5 år, også ud over lovgivning, altså det, der decideret har været behandlet her i salen og er blevet lovgivet om. Vi kan nu se, at Danmark stadig er et åbent samfund; indvandringen til Danmark er ikke blevet mindre, det er bare nogle andre, der kommer og vil være en del af fællesskabet. Vores integration begynder at lykkes. Vi ved, at der endnu er veje fremad, og vi må holde fast i, at integrationen skal lykkes, men det kommer, og jeg glæder mig til den dag, der ikke høres »dem« og »os«, men »vi« i det danske samfund.

Kl. 17.25

Jeg skal samtidig sige, at jeg har et forslag til vedtagelse, der fremsættes af Venstre, Det Konservative Folkeparti og Dansk Folkeparti, og det lyder således:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget tager integrationsministerens redegørelse til efterretning. Folketinget konstaterer med stor tilfredshed, at regeringen for at styrke grundlaget for en vellykket integration har nået de fastsatte mål om at begrænse antallet af familiesammenføringer, og at regeringen fremmer